

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Tư, ngày 24/05/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP “TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC”

“CHƯƠNG VI: TÁN THÁN TỊNH ĐỘ SIÊU THẮNG (PHẦN HAI)”

Hòa Thượng nói: “*Chư Phật Như Lai khuyến hoá chúng ta tưởng Phật, nhớ Phật, niệm Phật, buông xả tất cả những tư tưởng của mình. Pháp môn niệm Phật, vãng sanh, bất thoái thành Phật chính là xây dựng trên nền tảng lý luận này. Từ xưa đến nay, người y theo phương pháp này tu hành, vãng sanh rất nhiều. Những người này đã vì chúng ta mà làm ra tấm gương*”. Chúng ta phải buông xả tất cả những tư tưởng vì tư tưởng của chúng ta đều là vọng tưởng, tạp niệm. Hàng ngày, những việc nhỏ thì chúng ta cho là lớn, chúng ta tự nghĩ ra việc nên chúng ta luôn phiền não. Hòa Thượng đã dạy chúng ta pháp Thập Niệm, mỗi lần chúng ta niệm mười câu Phật hiệu, thời gian trải đều trong cả ngày. Nhiều nơi đã thực hành và báo cáo lại với Hòa Thượng là phương pháp này rất hữu dụng. Ban đầu, khi chúng ta chưa tạo thành thói quen thì chúng ta có thể đặt chuông báo. Mười câu Phật hiệu trải dài trong ngày thì sẽ ràng buộc tâm, để tâm chúng ta thường tưởng Phật, nhớ Phật, niệm Phật.

Chúng sanh ở trong cõi Ta Bà nghiệp chướng nặng nề, chúng ta đã có sự chuyển đổi nhưng chúng ta vẫn cộng nghiệp với rất nhiều chúng sanh khác. Hiện tại, ở gia đình tôi, mẹ tôi ngày nào cũng bị người con trai út máng. Người con trai từ nhỏ được bà thương yêu, chiều chuộng nhất, mỗi khi uống rượu say về thì đều máng bà. Đất đai bà cũng đã sang tên cho người này, họ đã bán hết đất đai và đang muốn tiếp tục bán căn nhà để có tiền ăn chơi, hưởng thụ. Người thế gian cảm tình dụng sự, làm việc theo cảm tình chứ không làm việc theo trí tuệ. Phật dạy chúng ta không bao giờ được cảm tình dụng sự, cảm tình dụng sự là sai.

Hôm qua, người con trai này lại tiếp tục mang điện thoại của bà đi để cầm lấy tiền, hiện tại, bà không còn điện thoại để buổi sáng niệm Phật cùng với các Phật tử ở Cần Thơ. Chúng ta có cộng nghiệp sâu sắc với chúng sanh khác, chúng ta phải nhìn rõ để chúng ta không quá phiền não về những việc này. Tôi muốn mẹ được bình an nhưng mẹ tôi không cố gắng nỗ lực buông xả tình chấp. Tôi khuyên bà cố gắng niệm Phật, làm việc tốt, khởi tâm thiện lành nhưng bà không làm. Tôi cũng không thể vì việc này mà phiền não. Tôi phải cố gắng làm những việc cần làm, tôi cũng không thể cưỡng cầu mọi việc phải theo ý của mình. Chướng ngại đều đến từ những người xung quanh, Cha Mẹ, vợ chồng, con cái hoặc anh em chúng ta. Mọi việc xung quanh chúng ta không thể đều vừa ý thuận lòng chúng ta vì mọi người đều không tu. Thế giới Ta Bà này không phải là chốn để chúng ta đùa giỡn, thế giới Ta Bà rất phiền toái. Chúng ta nỗ lực chúng ta làm

một cách mạnh mẽ, phát tâm rộng lớn thì chúng ta có thể cải đổi được định nghiệp của mình. Nếu chúng ta chấp trước vào những người xung quanh, người thân, con cái thì cả cuộc đời chúng ta sẽ sống trong phiền não. Chúng ta đừng cho rằng chúng ta đã nỗ lực tu hành đến như vậy mà tại sao chúng ta không chuyển đổi được những người xung quanh. Thích Ca Mâu Ni Phật khi còn tại thế, Ngài cũng phải chứng kiến cả dòng họ Thích bị tàn sát.

Hôm qua tôi nhận được tin, mẹ tôi đang bị bệnh rất nặng, tôi đã khuyên bà rất nhiều lần là bà nên ăn chay, phải giữ gìn sức khỏe nhưng bà không làm. Thế giới Ta Bà rất nhiều chướng ngại, không phải là chốn dễ đùa. Chúng ta phải biết giữ tâm, an trú tâm mình ở nơi nhớ Phật, nghĩ Phật, niệm Phật, buông xả tất cả vọng niệm. Khi làm việc chúng ta tận tâm tận lực làm hết trách nhiệm với vai trò, bổn phận của mình, cố gắng buông xả những việc phiền não. Trong “**Đệ Tử Quy**” nói: “**Cha Mẹ ghét, hiếu mới tốt**”. Mẹ tôi vẫn mang số tiền được trợ cấp, dù là ít ỏi để đưa cho người con trai út. Khi nào gặp mặt tôi, mẹ tôi cũng nói là bà không có tiền dù tôi đã rất quan tâm đến bà. Chúng ta hiếu với Cha Mẹ một cách sáng suốt chứ chúng ta không ngu hiếu. Chúng ta phải giúp Cha Mẹ chân thật tu hành, nếu Cha Mẹ suốt ngày nghĩ đến cơm áo gạo tiền thì họ rất dễ khiến chúng ta phiền não.

Tôi có rất nhiều việc cũng có thể khiến tôi phiền não. Có người xin ngày kia nghỉ thì trưa nay họ đã nghỉ, có người tôi bảo họ làm theo cách này thì họ lại làm cách khác. Nếu chúng ta để những việc nhỏ chi phối thì ngày ngày chúng ta sống trong phiền não. Chúng ta phải buông xả cả thuận cảnh và nghịch cảnh, tâm chúng ta rộng rang thì khi chúng ta khởi câu Phật hiệu thì câu Phật hiệu đó sẽ có lực. Chúng ta đừng mong Long Thiên Thiện Thần có thể giúp chúng ta xoá đi nghịch cảnh. Hòa Thượng nói: “**Chúng ta cố gắng niệm Phật thì nghịch cảnh sẽ dần tiêu hết**”. Tâm chúng ta bất an, không có định thì nghịch cảnh sẽ ngày càng lớn. Mọi người luôn nhìn thấy tôi vui vẻ, lạc quan làm việc nhưng tôi cũng đã phải vượt qua vô cùng nhiều chướng ngại. Sáng nay, tôi phải tự lắp đặt máy quay phim, tôi đã sạc đầy đủ pin nhưng vì viên pin cũ nên vừa rời máy quay vừa tự động ngắt.

Hòa Thượng nói: “**Xưa nay, người y theo phương pháp này tu hành đã được vãng sanh rất nhiều. Chúng ta phải luôn nhớ Phật, nghĩ Phật, niệm Phật, buông xả vọng niệm, giữ tâm thanh tịnh niệm Phật**”. Mọi việc ở thế gian không bao giờ là có thể thuận ý, vừa lòng. Chúng ta có thể thay đổi hoàn cảnh xung quanh mình nhưng chúng ta không thể thay đổi được tất cả những người xung quanh. Tôi có một người bạn, hàng ngày, ông không thể ngồi yên để niệm Phật vì người con trai của ông rất nghịch. Gần đây, con của ông đã bán nhà nên ông phải thuê nhà để sống.

Tổ Ấn Quang đã dạy chúng ta: “**Đốn luân tận phận, nhàn tà tôn thành, tín nguyện trì danh, cầu sanh Tịnh Độ**”. Chúng ta dốc hết trách nhiệm trong vai trò, trách nhiệm của mình, giữ tâm thanh tịnh để khởi câu Phật hiệu. Đây là phương pháp tốt nhất

mà Tổ Sư Đại Đức đã dạy chúng ta. Thế giới này không phải là chốn đùa, hôm nay chúng ta chưa gặp chướng ngại thì có thể ngày mai, ngày kia chúng ta sẽ gặp. Lúc chúng ta lâm trung, chúng ta đừng để mình bị chướng ngại. Nếu chúng ta có được sự bảo trợ để chướng ngại không đến thì chúng ta sẽ nhẹ nhàng ra đi. Khi chúng ta lâm chung chướng ngại đến, phiền não, tham, sân, si khởi lên thì chúng ta vẫn phải đi vào ba đường ác.

Hòa Thượng nói: **“Gần nửa thế kỷ này, chúng ta tuy không thể tận mắt thấy được người vãng sanh nhưng chúng ta nghe được rất nhiều”**. Hòa Thượng Hải Hiền đã tự tại vãng sanh, sau khi Ngài mất mọi người đưa nhục thân của Ngài vào trong thất. Sau thời gian là 6 năm 100 ngày, mọi người mở thất ra thì thấy Ngài lưu lại toàn thân xá lợi. Người niệm Phật có sức định lớn đến mức thân tứ đại hợp từ đất, nước, gió, lửa cũng không tan rã. Ngài đã làm ra minh chứng về niệm Phật tự tại vãng sanh lưu lại toàn thân xá lợi.

Hòa Thượng nói: **“Mọi người đều muốn biết vì sao người ta có thể tự tại vãng sanh. Trong thời kỳ nhiều tai nạn như hiện nay, việc chúng ta có thể tự tại vãng sanh là vô cùng quan trọng, là việc lớn ở ngay trong đời này. Kỳ thật chúng ta y theo Kinh luận mà tu học thì chúng ta sẽ làm được”**. Chư Phật dạy chúng ta nhớ Phật, nghĩ Phật, niệm Phật, buông bỏ tất cả vọng tưởng, phiền não. Chúng ta nghĩ đến vọng tưởng, phiền não là chúng ta đang niệm vọng tưởng, phiền não. Hàng ngày, chúng ta niệm Phật thì ít chúng ta nghĩ đến việc buồn phiền thì nhiều.

Hòa Thượng nói: **“Người xưa nói, đệ nhất Kinh của pháp môn Tịnh Độ là “Kinh Vô Lượng Thọ” vì Kinh khái quát về thế giới Tây Phương Cực Lạc, giới thiệu hoàn chỉnh, tường tận phương pháp tu học, nói một cách viên mãn về quả báo sau khi vãng sanh. Chúng ta muốn tự tại vãng sanh thì chúng ta tu học từ ba tháng đến sáu tháng chúng ta có thể thành công. Pháp môn này rất thù thắng, được Chư Phật mười phương tán thán”**.

Trong bộ sách **“Thánh Hiền Lục”** có nói đến câu chuyện Ngài Oánh Kha niệm Phật được trong ba ngày được vãng sanh. Trước đó, ông thường phạm trai, phá giới, khi ông nhận ra tội của mình sẽ bị đọa Địa ngục thì ông hỏi mọi người cách để ông có thể tự cứu mình. Mọi người dạy ông chí tâm sám hối, chân thành niệm Phật. Ông đóng cửa chí tâm niệm Phật ba ngày, ba đêm, không ăn không ngủ. Sau đó, ông nhìn thấy Phật A Di Đà, Phật nói, dương thọ của ông còn 10 năm, ông cố gắng tiếp tục niệm Phật, 10 năm sau Phật sẽ đến tiếp dẫn. Ngài Oánh Kha nói, tập khí xấu ác của Ngài còn rất nhiều, nếu sống tiếp ở thế gian thì Ngài sẽ dễ dàng tạo nghiệp. Ngài không cần 10 năm dương thọ mà Ngài muốn được đi đến thế giới Tây Phương Cực Lạc cùng Phật A Di Đà. Sau đó, Ngài Oánh Kha nói mọi người là Ngài sắp vãng sanh, mọi người đều cảm thấy nghi ngờ. Ngài chỉ đề nghị mọi người, đến giờ đó thì tụng **“Kinh A Di Đà”**, niệm Phật tiễn Ngài đi. Đến ngày, giờ vãng sanh, khi mọi người niệm Phật thì Ngài tự tại ra đi.

Trước đây, một số người nói với Hòa Thượng Hải Hiền, khi nào Ngài sắp vãng sanh thì Ngài nói với mọi người để họ hộ niệm cho Ngài. Hòa Thượng Hải Hiền nói: “*Người ta hộ niệm cho mình không chắc!*”. Ngài ngồi niệm Phật và tự tại ra đi vào lúc 3 giờ sáng, khi đó mọi người đang ngủ say. Bộ sách “***Thánh Hiền Lục***” rất dày, ghi lại những kỳ tích vãng sanh của nhiều đời Tổ Sư Đại Đức. Có người cho rằng bộ sách do người xưa viết ra để lừa gạt người, nếu người xưa muốn lừa gạt người thì không cần phải kỳ công như vậy. Tổ Sư muốn khuyên người, giúp người thì các Ngài mới tốn công sức như vậy.

Ngày ngày phiền não, vọng tưởng vẫn ngự trị trong chúng ta. Chúng ta nghĩ đến việc hy sinh cho đại chúng rất ít, nghĩ đến việc lợi mình, hại người rất nhiều. Khi tôi gặp chướng ngại thì tôi nhận ra là mình vẫn chưa buông xả được nhiều. Tôi phải nỗ lực buông xả nhiều hơn, làm nhiều việc lợi ích chúng sanh hơn thì chướng ngại sẽ dần ít đi. Chúng ta ngồi oán trời, trách người thì chúng ta sẽ càng phiền não. Tôi cũng có khó khăn, chướng ngại nhưng tôi chỉ luôn nghĩ đến việc làm lợi ích cho người. Tôi không lãng phí từng cọng rau, trái ớt để tặng cho người nhưng tôi vẫn gặp phiền não vẫn trùng trùng.

Hòa Thượng nói: “*Sáu cõi luân hồi này chỉ là ân ân, oán oán, vay trả, trả vay lẫn nhau mà thôi. Chúng ta hiểu rõ việc này thì chúng ta có thể buông xả, không dính mắc. Nghịch cảnh đến thì chúng ta thuận nhận, chúng ta tiếp nhận mọi việc một cách rất nhẹ nhàng. Thuận cảnh đến chúng ta cũng không quá phấn chấn. Chúng ta phải biết rõ rằng, thế gian này không dễ đùa. Chư Phật Bồ Tát nhìn thấy rất rõ ràng, các Ngài vì chúng ta chỉ ra một con đường quang minh, xán lạn đó là chúng ta phải buông xả, không dính mắc trong tâm*”. Thay vì chúng ta ngồi phiền não thì chúng ta tích cực hy sinh phụng hiến, làm việc lợi ích chúng sanh thì những việc chướng ngại sẽ dần ít đi.

Hòa Thượng nói: “*Phật pháp Đại Thừa nói với chúng ta pháp môn đặc biệt là pháp môn Tịnh Độ. Mười phương chư Phật cũng đặc biệt giới thiệu với chúng ta bảo độ thù thắng của Đức Phật A Di Đà là thế giới Tây Phương Cực Lạc. Không chỉ Thích Ca Mâu Ni Phật vì chúng ta giới thiệu thế giới Tây Phương Cực Lạc mà trong “Kinh A Di Đà” do Ngài Cưu Ma La Thập dịch, sáu phương Phật cũng tán thán cõi Tịnh Độ. Tất cả Chư Phật Như Lai đều khuyên chúng ta cầu sinh Tịnh Độ Di Đà. Phật Bồ Tát không lừa gạt chúng ta! Chúng ta nhất định không nên hoài nghi lời của các Ngài! Kinh điển từ xưa đến nay đời đời lưu truyền, bao đời Tổ Sư Đại Đức đã tu học, làm theo và đã chân thật vãng sanh vậy thì vì sao chúng ta lại không tin?*”. Hòa Thượng từng nói: “*Bồ Tát có một pháp là ngày đêm thường niệm thiện pháp, tư duy thiện pháp, quán sát thiện pháp, không để một chút bất thiện xen tạp*”. Chúng ta phiền não, vọng tưởng thì đó là chúng ta đã để niệm bất thiện xen tạp.

Bài học hôm nay, Hoà Thượng hướng dẫn chúng ta cách để chúng ta buông bỏ vọng niệm đó là chúng ta tưởng Phật, nhớ Phật, niệm Phật. Hàng ngày, chúng ta làm rất nhiều

việc, dù là những việc lợi ích chúng sanh thì chúng ta cũng không lưu lại trong tâm. Chúng ta phải buông xả tất cả tư tưởng, vọng niệm để chúng ta luôn tưởng Phật, nhớ Phật, niệm Phật thì đời này chúng ta nhất định có thành tựu!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!